

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na měsíc

leden 2025

Josef Císlar

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Beran, Václav - loutkoherec

* 20. 08. 1920 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 13. 01. 1995 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: (vor): Loutky osiřely. Domažlicko, roč. 5, 1995, 26. 01., č. 4, s. 3., Vzpomínka. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 26. 01., č. 22, s. 10., Knihovna Muzea Chodska.

Anotace: Ochotník divadelního souboru Havlíček, dlouholetý člen loutkového divadla v pivovaru, vedoucí loutkářského souboru. Iniciátorem vybudování nového objektu pro loutkové divadlo v roce 1969. Také působil jako kronikář souboru. - 30. výr. úmrtí

Bohdal, Bedřich P. - farář

* 16. 09. 1912 - Hlubočec (okr. Opava)

+ 17. 01. 1980 - Hlubočec (okr. Opava)

Místa působení: Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Literatura: Domažlicko, roč. 3, 1993, 15. 07., č. 28, s. 4., Hana, O.: Kalendárium 2000 - doplňky., Hana, O.: Doplňky Kalendária 2002. Strojopis., Sborník Archivu bezpečnostních složek, 9/2011, s. 67., Internetové stránky farnosti Klenčí, dostupné online.

Anotace: Na kněze vysvěcen dne 19. června 1938, mezi roky 1945 až 1950 působil jako farář v Klenčí pod Čerchovem. Po převratu roku 1948 pronásledován komunistickým režimem. Pozn.: Internetové stránky klenečské farnosti uvádějí tvar jména Bedřich Bohdan.

- 45. výr. úmrtí

Císler, Josef, prof., MUDr. - lékař

* 15. 01. 1870 - Trhanov (okr. Domažlice)
+ 13. 06. 1948 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Praha

Literatura: Lexikon české literatury. A-G, s. 362. Praha: Academia, 1965., Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1937-1962, s. 32., Časopis lékařů českých. 87, 1948, s. 787-788., (jph): Lékař a spisovatel. Nová Pravda, roč. 1, 1990, 17. 10., č. 243, s. 5., Káš, S.: Osobnosti české medicíny vážně i nevážně. Zdravotnické noviny, 60, 17. 01. 2011, s. 21.

Anotace: Narodil se v rodině potomků belgických cizelérů, kteří se usadili na chodském lamingerském panství. Absolvoval gymnázium v Domažlicích (mat. 1890) a lékařskou fakultu v Praze (1896). Habilitoval se roku 1906, řádným profesorem nemocí nosu, hltanu a hrtanu byl jmenován v roce 1927. Řídil laryngo-rinootologický ústav až do roku 1938, kdy byl penzionován. Byl autorem první české učebnice ORL "Choroby nosu, hltanu a dutiny ústní" (1908). Působil též jako divadelní lékař. Po celý život byl zaníceným divadelníkem, ve spisovatelském spolku Máj se podílel zejména na řízení divadelní agendy. Nějaký čas byl i předsedou Společnosti J. Vrchlického. Byl autorem řady veseloher a aktovek, které se hrály i v Národním divadle a čerpaly většinou z venkovského prostředí: Dřevotubci, Na šenavské pile, Ošetřovatelka. Napsal i dvě povídkové sbírky: Na haltravské stoupě, Baldachýnové kvarteto a román Aj, ty svatý Vavřínečku (1920). Pohřben byl na Olšanských hřbitovech v Praze. Svou prózu i dramatikou situoval do rodného kraje, rodácký patriotismus považoval vůbec za jednu z nejvyšších hodnot. - 155. výr. narození

Černý, Josef - ředitel hájenské školy

* 15. 08. 1880 - Sommerwald u Kojetína (okr. Havlíčkův Brod)
+ 18. 01. 1955 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Budiškovice (okr. Jindřichův Hradec), Domažlice

Literatura: Frič, J. a kol.: Velké vzory našeho lesnictví. Praha 1958, s. 245-247, fot.

Anotace: Absolvent Vyššího ústavu lesnického v Písku, koncem srpna roku 1922 nastoupil do funkce ředitele školy pro lesní hajné v Domažlicích. Zde působil až do roku 1940, kdy odešel do výslužby. Kromě pedagogické činnosti se zaměřoval i na veřejnou osvětu - v regionu pořádal četné přednášky a lesnické kurzy. Významné byly také jeho publikační aktivity, přispíval do odborných periodik Lesnický týdeník, Lesnický sborník či Háj. Ve svých článcích se tematicky zaměřoval zejména na pěstování dřevin a ochranu lesů, na těžbu dřeva nebo na životopisy významných českých lesníků. V Domažlicích působil až do své smrti na začátku roku 1955, pohřben byl na místním hřbitově. - 70. výr. úmrtí

Destinová, Ema - operní pěvkyně

* 26. 02. 1878 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 28. 01. 1930 - České Budějovice (okr. České Budějovice)

Místa působení: Stráž nad Nežárkou (okr. Jindřichův Hradec), Praha, Domažlice, Berlín (Německo), New York (New York, USA)

Literatura: Lexikon české literatury. A-G, s. 535. Praha: Academia, 1985., Nové Domažlicko, roč. 9, 1978, č. 11, s. 3., Žák, J.: Ema Destinová, Adolf Wenig... In: Z Chodského hradu 1981, s. 15. Domažlice: MCH, 1981., Holý, J. P.: Ema Destinová v Domažlicích. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 23. 02., č. 45, s. 12.

Anotace: Pocházela z bohaté vlastenecké rodiny, otec byl známý pražský podnikatel a mecenáš (podporoval V. Brožíka, J. Nerudu). Byla nejstarší z pěti dětí, dětství prožila v Milešově u Příbrami, kde měl otec doly. Domácím učitelem jejích tří bratrů byl Adolf Wenig, manžel její sestřence. Na otcovo přání se brzy věnovala přípravě na operní dráhu. Od roku 1892 studovala zpěv u manželů Loeweových (po M. Loewe-Destinové převzala i umělecké jméno). Debutovala r. 1898 v Královské opeře v Berlíně, kde působila do r. 1908. Světovou proslulost získala na četných pohostinských vystoupeních. Mezi léty 1908-1916 zpívala v Metropolitní opeře. Po návratu domů v roce 1916 jí byly pro podezření na styky s protirakouským odbojem zakázány pobyty v cizině. Žila na svém zámečku ve Stráži nad Nežárkou. Po válce podnikla řadu pohostinských vystoupení doma i v cizině, ale obnovit staré kontakty se jí již nepodařilo. Roku 1923 se provdala za důstojníka letectva J. Halsbacha. Pohřbena byla na vyšehradském Slavíně. Dne 26. října 1926 vystoupila na samostatném koncertu v Domažlicích, konaném v Sokolském domě. Zpívala tehdy písně J. Jindřicha a mimo jiné i Bulačinu. Známy je její blízký vztah a hluboký obdiv k němu. Počátek jejich korespondence spadá do roku 1906. - 95. výr. úmrtí

Ekrt, Antonín, JUDr. - advokát

* 24. 01. 1890 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 08. 07. 1967 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Regensburg (Německo), Flossenbürg (Německo)

Literatura: Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Dotazník a osobní vzpomínky z věznění v koncentračním táboře Flossenbürg (fond SOKA Domažlice), Hana, O.: Představitelé města Domažlic od poloviny minulého století. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 03. 12., č. 172, s. 8., Internetová databáze regionálních osobností SVK Plzeňského kraje, heslo JUDr. Antonín Ekrt.

Anotace: Narozen v Domažlicích, v domě čp. 156 na Bezděkovském Předměstí. Syn Petra Ekrt, lesního příručího u sv. Vavřince a Mathildy, rodem Steiner. Působil jako domažlický advokát. Dne 22. března 1940 zatčen a 2 měsíce držen nacisty ve vězení v Regensburgu. Poté až do 5. února 1941 vězněn v koncentračním táboře Flossenbürg. Po osvobození Domažlic americkou armádou byl jmenován 5. května 1945 vládním komisařem, ve funkci působil do 4. června 1945. - 135. výr. narození

Ferus, Jiří - kazatel

* 1585 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)
+ 21. 01. 1655 - Březnice (okr. Příbram)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice), Plzeň, Březnice (okr. Příbram)

Literatura: Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. Plzeň, Ševčík 2005, s. 326., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 20. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: Jezuitský kazatel, knihovník a spisovatel, syn plzeňského historika Šimona Plachého z Třebnice. Od roku 1602 byl členem Tovaryšstva Ježíšova, počínaje rokem 1616 vyučoval filozofii v pražské jezuitské koleji v Klementinu a působil zde od r. 1620 i jako kazatel v kolejním kostele sv. Salvátora. V řádu přijal latinské jméno Ferus ("divoký, strašný"), významem opačné k jeho původnímu českému příjmení. Stal se správcem klementinské jezuitské tiskárny a od roku 1623 i knihovny, kterou využíval hlavně ke studiu domácích dějin. Vynikl jako plamenný kazatel a zapálený protireformační aktivista, doporučil provádět rekatolizaci "kacířského národa" po dobrém i po zlém. Projevem jeho horlivé iniciativy bylo sejmutí kalicha a sochy krále Jiřího z Poděbrad z průčelí Týnského chrámu na Staroměstském náměstí, což provedl osobně se svými studenty již 17. ledna 1623. Neutuchajícím nadšením jsou prosyceny i jeho nábožensko-agitační spisy, jichž sestavil na základě zahraničních předloh asi padesát. Od roku 1630 vydával životopisy světců s rytinami Karla Škréty, k nejzajímavějším patří Život blahoslavené Anny Panny, řádu sv. Kláry (Praha 1666). Vydal také rozsáhlý spis Mappa katolická (1630), sledující postup christianizace a obrácení národů celého světa na římskokatolickou církev. Unavený a vyčerpaný Ferus se posléze uchýlil do podbrdské Březnice, kde řídil stavbu jezuitské koleje, a zde byl i pohřben. Kniha Žili v Horšovském Týně uvádí jako datum úmrtí 21. ledna 1659. - 370. výr. úmrtí

Fiala, Václav - sochař

* 11. 01. 1955 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Klatovy, Domažlice, Praha

Literatura: (jk): Špillarové hostí Fialu. Týdeník Domažlicko, roč. 16, 2006, 08. 03., č. 10, s. 2., fot., Babor, J., Fiala, V.: Tváře návštěvníků vidím přes zpocené brýle. Domažlický deník, roč. 20, 2011, 04. 07., č. 156, s. 3., fot., Internetové stránky Václava Fialy.

Anotace: Malíř a sochař, spoluzakladatel Galerie u Bílého jednorožce v Klatovech. Člen Svazu výtvarných umělců Mánes. Po absolvování Střední umělecko-průmyslové školy v Praze se mezi roky 1976–1992 věnoval malbě a grafice, nyní se zaměřuje převážně na sochařské a architektonické realizace. V letech 2004 a 2005 vystavoval na největší sochařské výstavě Sculpture by the Sea v Sydney, kde dvakrát získal hlavní cenu Sydney Sculpture Prize. Pravidelně se zúčastňuje výtvarných symposií v Domažlicích, mimo jiné je autorem unikátního díla ze skla a kamene umístěného na vrchu Baldov. - 70. výr. narození

Hach, Bohumír - sbormistr

* 20. 07. 1905 - Přemyšl (Polsko)

+ 23. 01. 1975 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 37. Plzeň: KKS, 1977., (jph): Malíř, hudebník a pedagog. Nová Pravda, roč. 1, 1990, 06. 03., č. 55, s. 5., Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 1, s. 285. P., R. Ryšavý 1947., Haas, K.: Výročí. Domažlický zpravodaj, roč. 20, 1993, č. 2, s. 3., Burda, J.: Vzpomínka na Boh. Hacha. Domažlicko, roč. 5, 1995, 02. 02., č. 5, s. 4., Burda, J.: Za války vedl Čerchovan. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 26. 07., č. 172, s. 11., Vorlíček, J.: Bohumír Hach - učitel s mnoha zájmy. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 21. 01., č. 17, s. 18., Frait, K.: Vzpomínka na Bohumila Hacha - učitele s mnoha zájmy. Domažlický zpravodaj, roč. 45, 2023, říjen, č. 10, s. 17, fot.

Anotace: Narodil se v polském Přemyšlu, ale obecnou školu a gymnázium navštěvoval již v Domažlicích. Po absolvování učitelského kurzu (1925) učil na Karlovarsku. Od roku 1934 byl odborným učitelem a od r. 1938 ředitelem školy v Klenčí. Za rok, po okupaci, byl německými úřady propuštěn a opět se do Klenčí vrátil až v r. 1945. Za 2. světové války učil v domažlické dívčí škole. Od r. 1940 vedl mužský sbor Čerchovanu. V letech 1945-1952 působil v Klenčí, pak se vrátil do Domažlic, opět na dívčí školu. Zasloužil se o vznik učitelského orchestru, který vedl až do jeho zániku v r. 1962. V umění se věnoval krajinomalbě a žánrovým obrazům městské a venkovské architektury. Muzeu Chodska pomáhal jako člen muzejní rady. Daroval do muzejních sbírek cenné fotografie a negativy, obrazy a umělecké katalogy a podílel se na evidenčním zpracování sbírek. Domažlice ztvárnil v kolekci akvarelů. - 50. výr. úmrtí

Halík, František - malíř

* 19. 01. 1950 - Bořice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Obrazy Fr. Halíka. Domažlický zpravodaj, roč. 19, 1992, č. 8, nestránkováno., Holý, J. P.: Opožděná gratulace malířovi k narozeninám. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 19. 01., č. 16, s. 16.

Anotace: Dětství prožil na Bezděkovském Předměstí v Domažlicích. V roce 1969 maturoval na Střední průmyslové škole stavební v Domažlicích a po odborných geodetických zkouškách působil mnoho let v tomto oboru. Od dětství rád maloval a rádcem mu byli malíř amatér František Ticháček (1921-1976) a architekt Václav Kohout (1904-1982). Po řadu let se zúčastňoval výtvarnických kurzů v Plzni. Vystavoval obrazy v domažlickém gymnáziu o Chodských slavnostech v roce 1992. Samostatná výstava proběhla ve Staněticích roku 1999. V počátcích se tvorba pohybovala ve snové poloze, v oblibě byly všechny odstíny hnědé. Současnou tvorbu představuje realistická krajina. - 75. výr. narození

Halík, Gustav, MUDr. - lékař

* 11. 08. 1865 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 06. 01. 1940 - Poděbrady (okr. Nymburk)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Výročí MUDr. Gustava Halíka. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 24. 08., č. 197, s. 16.

Anotace: Narodil se v rodině řeznického mistra Josefa Halíka a Anny, rozené Pekové. Za manželku měl Mathildu, rozenou Florianovou z domu č. 75 na Dolejším Předměstí. Působil jako primář domažlické nemocnice a jako praktický lékař. Byl činný i společensky. Člen mnoha místních kulturních spolků a korporací. Zasloužil se o pěvecký spolek Čerchovan, jehož byl zakládajícím členem a později až do roku 1939 i předsedou. Dne 27. února 1939 byl jmenován jeho čestným předsedou. Zemřel při léčebném pobytu v Poděbradech, pohřben je v Domažlicích. - 85. výr. *úmrť*

Holub, Bedřich - řídící učitel

* 15. 01. 1855 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 03. 05. 1920 - Koloveč (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně, Staňkov, Srbice (vše okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: (mh): Srbický učitel B. Holub. Domažlicko, roč. 12, 2002, 05. 06., č. 23, s. 5.

Anotace: Studia začal na klatovském gymnáziu, poté přestoupil na nižší reálné gymnázium do Domažlic. Absolvoval tříletý kurz na c. k. Ústavu ku vzdělání učitelů v Praze, kde 16. července 1874 obdržel vysvědčení dospělosti. Ještě toho roku nastoupil jako učitel do obecné školy ve Kdyni a po třech letech pak do Staňkova. V roce 1877 získal vysvědčení způsobilosti pro školy obecné a k vyučování náboženství. Dne 15. září 1878 byl jmenován zatímním řídícím učitelem a o rok později ustanoven definitivním řídícím učitelem v Srbicích. Na jeho popud byla v Srbicích zasazena lipová alej. Zabýval se studiem dějin, zejména Srbic a okolí. Výsledkem je čtyřsvazková školní srbská kronika, ve které zachytil nejen dějiny školy, ale i obce a okolí. Publikoval pověsti a články v krajinských listech.
- 170. výr. *narození*

Holub, Petr P. - konzistorní rada

* 02. 01. 1890 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 20. 12. 1952 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Trhanov, Kdyně (vše okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: Vzpomínka na kněze. Plzeňský deník, roč. 1, 1992, 16. 12., č. 81, s. 5., Hana, O.: Výročí 80. let vysvěcení P. Petra Holuba na kněze. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 16. 07., č. 53, s. 8., Hana, O.: Vikariát Domažlice, s. 1. Strojopis., Hana, O.: Před 50 lety zemřel domažlický katecheta. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 30. 12., č. 301, s. 24., Petrašovský, A.: Kostelní zdi vyprávějí, s. 47-48. Radonice: Domažlický dějepis, z.s., 2019.

Anotace: Obecnu školu navštěvoval a středoškolská studia absolvoval v Domažlicích, kde v roce 1910 na místním gymnáziu také maturoval. Studium teologie pak vykonal v Diecézním bohosloveckém učilišti v Českých Budějovicích, ordinován na kněze tam byl 12. července 1914. Působil například v Trhanově nebo ve Kdyni. Jako katecheta přišel na domažlickou měšťanskou dívčí školu v roce 1931. Zúčastnil se spolu s Václavem Antonym výběrového řízení na uvolněné místo arciděkana, vládním komisařem JUDr. Matějem Karbanem byl jmenován, ale ještě dříve, než se uskutečnilo slavnostní uvedení, napsal biskupské konzistoři v Českých Budějovicích, že úřad nemůže následkem nervového zhroucení zastávat a zůstává katechetou. Jako arciděkan je tedy veden od 1. ledna 1940 do 11. ledna stejného roku. Pohřben dne 23. prosince 1952 do rodinného hrobu v horní části domažlického hřbitova. - 135. výr. narození

Horn, František - obchodník

* 02. 06. 1896 - Filipova Hora (okr. Domažlice)

+ 20. 01. 1945 - Praha-Pankrác (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949.

Anotace: Obchodník, zatčen gestapem 26. července 1944. Zahynul v pankrácké věznici.
- 80. výr. úmrtí

Hrůza, Antonín, prof., MVDr. - rektor vysoké školy

* 01. 01. 1865 - Plzeň (okr. Plzeň-město)
+ 10. 03. 1950 - Brno (okr. Brno-město)

Místa působení: Domažlice, Brno

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1995, s. 10. Plzeň: SVK, 1994., Holý, J. P.: Světoznámý vědec Antonín Hrůza. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 12. 12., č. 288, s. 18.

Anotace: Středoškolské studium zahájil na plzeňském německém gymnáziu, poté studoval v Mladé Boleslavi, Jičíně a České Lípě, kam byl otec, poštovní úředník, překládán. Maturoval v roce 1884. Veterinární vědu studoval na Vojenském zvěrolékařském institutu (1887). Do Domažlic přišel z Benešova jako odborný veterinární lékař a inspektor v roce 1895. Během necelých tří let svého působení zde téměř vymýtil tzv. mory mezi domácími chovnými zvířaty. V roce 1897 zřídil na domažlickém Hořejším Předměstí pokusnou stanici. Podílel se na založení Vysoké školy veterinární v Brně, kde působil i jako rektor. Pravidelně přispíval do českých i německých odborných časopisů. Později byl zakladatelem časopisů *Náš chov* a *Pes*. Zabýval se šlechtěním psů, např. českým ovčákem a českým čuvačem. V Domažlicích se oženil se Zdeňkou Wrbatovou, dcerou ústředního ředitele koutského stadionského panství Josefa Wrбаты. - 160. výr. narození

Hůla, Josef - předseda národního výboru

* 01. 10. 1902 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 14. 01. 1985 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Představitelé města Domažlice, s. 3., Baier, V.: Co odnesl čas. Domažlický zpravodaj, roč. 30, 2008, č. 7, s. 14.

Anotace: Původním povoláním zedník, následně ředitel Okresního stavebního podniku v Domažlicích. Amatérský hudebník, zakladatel hasičské dechovky. Bydlel na Bezděkovském Předměstí čp. 236. Člen Komunistické strany Československa. Do funkce předsedy Městského národního výboru nastoupil 26. května 1954 po Josefu Šimánkovi a setrval v ní do 28. května 1957, kdy jej vystřídal Jaroslav Němec. Syn Josefa Hůly a Františky, rozené Teierlové. - 40. výr. úmrtí

Huta, Jaroslav - železničář

- * 26. 09. 1912 - Pec pod Čerchovem (okr. Domažlice)
- + 30. 01. 1945 - Quarz (podzemní továrna, Rakousko)

Místa působení: Norimberk, Dachau (vše Německo), Mauthausen (Rakousko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice 1949., Internetová databáze Čeští vězni v koncentračním táboře Mauthausen 1938-1945 na webových stránkách Památníku Terezín.

Anotace: Zaměstnanec Československých drah, zatčen 4. července 1944 v Norimberku. Vězněn v nacistickém koncentračním táboře Dachau, dne 16. září 1944 odtransportován do Mauthausenu, kde měl vězeňské číslo 98 268. Poté byl přesunut do podzemního výrobního komplexu Quarz u rakouského Melku, kde zahynul na konci ledna 1945. - 80. výr. úmrtí

Janda, Jakub P. - kněz

- * 04. 01. 1835 - Klatovy (okr. Klatovy)
- + 07. 12. 1917 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Kalendárium osobností západočeského kraje na rok 1995, s. 12. Plzeň: SVK, 1994., Holý, J. P.: Jakub Janda uměl vyučovat všechny gymnazijní předměty. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 23. 11., č. 272, s. 18., Hana, O.: Kalendárium 2000 - doplňky.

Anotace: Absolvent klatovského gymnázia. Poté studoval filozofii a od roku 1854 bohosloví. Vysvěcen na kněze byl v roce 1858. Katecheta na domažlickém gymnáziu od roku 1872. Propagoval tělesnou výchovu, činný byl také v kulturním životě města. Zasloužil se o vznik podpůrného kulturního spolku Tuhošť v roce 1873. Založil na domažlickém gymnáziu knihovnu a té pak věnoval odkazem svou knihovnu. Napsal několik odborných bohosloveckých pojednání a roku 1903 vydal u J. Prunara kancionál Chrámové písně. Datum úmrtí převzato od Otomara Hany. - 190. výr. narození

Janke, Svatopluk, Ing. - architekt

* 03. 01. 1909 - České Budějovice (okr. České Budějovice)
+ 25. 01. 1995 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice, Rožmitál pod Třemšínem (okr. Příbram)

Literatura: Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 48. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., Holý, J. P.: Za významným malířem. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 23. 02., č. 46, s. 12., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 11. Plzeň: SVK, 1998., Langhammer, J.: Tvůrci exlibris v západočeské oblasti, s. 21. Plzeň: SVK, 1998.

Anotace: Vystudoval Vysokou školu architektury v Praze (1929-35) a současně se vzdělával v soukromé malířské škole A. Kalvody. Od roku 1940 pracoval jako projektant a vedoucí ateliérů Národního výboru města Plzně a Stavebního podniku města Plzně. Vypracoval 150 stavebních a interiérových projektů většinou pro město Plzeň. Mimo jiné projektoval interiér známé domažlické restaurace Dubina. V realistické malbě zobrazoval městskou architekturu, krajinu v Pošumaví a na Rožmitálsku, zámky či hrady. V grafické tvorbě používal litografii a jeho oblíbené náměty se shodují s malbou. Vytvořil několik exlibris, např. pro Jiřího Nového a pro Státní vědeckou knihovnu v Plzni. Člen Sdružení západočeských výtvarných umělců v Plzni. - 30. výr. úmrtí

Kníže, Vladimír, MUDr. - chirurg

* 09. 04. 1934 - Holšovice (okr. Slaný)
+ 04. 01. 2015 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Domažlické noviny, roč. 3, 1994, 15. 04., č. 15, s. 3., Hana, O.: Kalendárium 2004 - doplnění. Strojopis., Úmrtí oznámení.

Anotace: Do Domažlic přišel v roce 1960. Mnoho let zde působil jako lékař chirurgického oddělení domažlické nemocnice a jako vyučující na Střední zdravotnické škole. V roli rozhodčího se podílel na organizaci a vyhodnocování zdravotnických soutěží první pomoci. - 10. výr. úmrtí

Kohout, Václav - stavitel

* 03. 09. 1904 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 31. 01. 1980 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Chodsko

Literatura: Nová Pravda, 1, 1990, 21. 2., č. 44, s. 5., Vařeka, J.: Za V. Kohoutem. Nové Domažlicko, 12, 1981, 19. 2., č. 7, s. 3., Vařeka, J.: Za V. Kohoutem. In: Minulostí západočeského kraje. 16, s. 283. Plzeň, Západočeské nakladatelství 1980., Vorlíček, J.: Vzpomínka na Václava Kohouta. Dom. deník, 8, 1999, 14. 10., č. 240, s. 17., Holý, J. P.: Vzpomínka na významného národopisce a malíře. Domažlický deník, 13, 2004, 21. 10., č. 246, s. 10., Babor, J.: Stavitel - malíř zachytil lidové domy. Dom. deník, 20, 2011, 17. 09., č. 219, s. 3.

Anotace: Vyučil se zedníkem a po absolvování pražské stavební průmyslové školy se vrátil zpět. Pracoval jako stavitel, stavební technik, od roku 1966 vyučoval kreslení, stavitelství a další odborné předměty na Střední průmyslové škole stavební v Domažlicích. Ve volném čase systematicky dokumentoval chodskou lidovou architekturu. Výsledkem je přes 100 akvarelů, desítky kreseb, více než 200 plánů obydlí a přes 50 plánů vesnic zhotovených podle starých katastrálních map. Soubor doplňuje bohatá fotodokumentace a popisy chodského lidového stavitelství. Jeho bratr Miroslav pracoval v pivovaru, později byl správcem Muzea Chodska. - 45. výr. úmrtí

Kovářík, Antonín - zámečník

* 23. 03. 1896 - Nahošice (okr. Domažlice)
+ 19. 01. 1945 - Mírov (okr. Šumperk)

Místa působení: Plzeň, Mírov (okr. Šumperk)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Internetové stránky Spolku pro vojenská pietní místa.

Anotace: Narozen v obci Nahošice na Domažlicku, pracoval jako zámečník. Zatčen gestapem 19. ledna 1944 ve Škodovce v Plzni, umučen ve věznici na Mírově. Jeho jméno se nachází na pomníku obětem 1. a 2. světové války umístěném v centru Havlovic. - 80. výr. úmrtí

Královec, Josef - truhlář

* 08. 01. 1919 - Díly (okr. Domažlice)
+ 13. 01. 1940 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Díly (okr. Domažlice), Plzeň

Literatura: (oč): Neřekl jediné jméno. Pravda, roč. 66, 1985, 02. 04., č. 78, s. 4., Kohout, J.: Od smrti první chodské oběti nacismu uplynulo včera 57 let. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 14. 01., č. 11, s. 11.

Anotace: Truhlář, po chalupě zvaný Pepík Bobuků. Člen mládežnické organizace, která vyráběla a distribuovala letáky zaměřené proti okupantům. Dne 9. ledna 1940 zatčen, následně odvezen do vězení Plzeň-Bory, kde byl vyslýchán. Následkům mučení podlehl. Rodině německé úřady oznámily, že se oběsil. Tělo ale svědčilo o brutálním zacházení. Pohřbu se zúčastnilo na osm set lidí. Dne 9. května 1965 byl J. Královec prohlášen čestným občanem Dílů in memoriam. Na domku č. 19, kde bydlel, byla umístěna pamětní deska.
- 85. výr. úmrtí

Krčma, František ml., JUDr. - literární historik

* 16. 01. 1910 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 14. 03. 1996 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Holý, J. P.: Opožděné vzpomínání za F. Krčmou. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 01. 10., č. 230, s. 12.

Anotace: Syn Františka Krčmy st. se narodil v Domažlicích, v domě na Dolejším Předměstí čp. 1, sousedícím těsně s Dolejší branou. Studoval a působil v Praze, kde se setkal s Karlem Čapkem a Olgou Scheinpflugovou, se kterou často navštěvoval rodné Chodsko. Stýkal se i s dr. M. Halíkem, po jehož smrti převzal péči o Čapkovu pozůstalost a v roce 1975 se stal předsedou Společnosti bratří Čapků. - 115. výr. narození

Křištof, Antonín - vysokoškolský pedagog

* 02. 09. 1882 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 01. 01. 1910 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: (jph): Spoluzakladatel českého sportu. Pravda, roč. 71, 1990, 03. 02., č. 29, příloha, s. 8., (jph): Tvůrce české házené. Pravda, roč. 66, 1985, 16. 11., č. 271, příloha, s. 8., Holý, J. P.: Spoluzakladatel slávy českého sportu, domažlický rodák prof. A. Křištof. Domažlický zpravodaj, roč. 19, 1992, č. 9., Holý, J. P.: Domažlický rodák profesor Antonín Křištof byl autorem populárních sportovních her. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 17. 01., č. 13, s. 24.

Anotace: Narodil se v Domažlicích v čísle 134 Město, pocházel ze staré měšťanské rodiny. Na domažlickém gymnáziu maturoval v roce 1901 a poté studoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Spoluzakladatel českého sportu, tvůrce dvou českých míčových her: házené (cílové) a nohejbalu (odkopávané). První vysokoškolský profesor sportu a tělovýchovy u nás, měl zásluhy na vzniku české sportovní i sportovně-lékařské literatury. Také se mu podařilo prosadit stavbu na svou dobu velmi dobré studentské tělocvičny v Praze.
- 115. výr. úmrtí

Kuba, Karel, genpor., Ing. - generálporučík

* 19. 09. 1939 - Černíkov (okr. Klatovy)

+ 05. 01. 2005 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlicko, Vyškov, Praha

Literatura: Minkewitzová, D. a kol.: Výsadbáři: 60 let v čele armády, s. 63, fot. Ministerstvo obrany České republiky, Praha 2007.

Anotace: Narodil se v obci Černíkov na Klatovsku 19. září 1939, gymnaziální studia však již absolvoval v Bratislavě na vojenském gymnáziu Jana Žižky z Trocnova. Následně navštěvoval vojenské učiliště ve Vyškově, roku 1960 je zařazen k výsadbkovému vojsku. V roce 1971 ukončil studium na vojenské akademii, poté velel motostřeleckému pluku. Ve 2. polovině 70. let je povolán na Ministerstvo národní obrany. Na počátku 90. let (1993) je jmenován inspektorem pozemních vojsk AČR a povýšen do hodnosti generálporučíka. Za dlouholetou činnost v ozbrojených složkách obdržel řadu českých i mezinárodních ocenění a medailí. Umírá 5. ledna 2005 v Praze. - 20. výr. úmrtí

LaVine, Jiřina - vlastenka

* 08. 03. 1924 - Staňkov (okr. Domařlice)
+ 10. 01. 2015 - Kansas City (Missouri, USA)

Místa působení: Kansas City (Missouri, USA)

Literatura: Staňkovsko, 2008, č. 78, s. 5., Internetové stránky Římskokatolické farnosti Staňkov.

Anotace: Ve věku 5 let vstoupila do Sokola, účastnila se Sokolského sletu v roce 1938 a i v roce 1948. Druhou světovou válku prožila v Plzni. V roce 1949 jí byl poskytnut politický azyl v USA, roku 1955 získala americké občanství. Vdala se v roce 1950, měla jednoho syna a dva vnuky. Tři desetiletí byla zaměstnána u BP Amoco. Její úsilí v propagaci česko-amerických vztahů začalo v roce 1986 s jejím jmenováním komisařkou komise starosty pro etnické povznesení v Kansas City. Přispěla k založení a růstu Českého a slovenského klubu. Byla nápomocná při tvorbě povodňového fondu pomoci v letech 1997 a 2002 při záplavách v České republice. Po povodni v roce 1997 doručila osobně peníze nadaci Olgy Havlové. Ze své dobročinné nadace odkázala velkou finanční částku na opravu střechy kostela sv. Jakuba ve Staňkově. Za podporu česko-amerických vztahů jí byla v roce 2006 udělena bronzová medaile Ministerstva zahraničí České republiky. Zemřela v lednu roku 2015 v americkém Kansas City. - 10. výr. úmrtí

Menza, Heřman - malíř

* 12. 11. 1926 - Kdyně (okr. Domařlice)
+ 05. 01. 1975 - Osvračín (okr. Domařlice)

Místa působení: H. Týn, Osvračín (vše okr. Domařlice), Holýšov (dříve okr. Domařlice, nyní okr. Plzeň-jih)

Literatura: Holý, J. P.: Malíř, na kterého se pozapomnělo. Domařlický deník, roč. 11, 2002, 16. 01., č. 13, s. 19., Mařík, J.: Osvračínský malíř. Domařlický deník, roč. 11, 2002, 26. 01., č. 22, s. 17., fot.

Anotace: Akademický malíř. Působil v Okresním domě osvěty v Horšovském Týně a jako kulturní pracovník v Holýšově. Autorem nástěnných fresek. Na nádvoří holýšovské továrny SVA vytvořil fresku znázorňující exekuci mladých italských vězňů, kteří byli popraveni koncem 2. světové války (na jaře 1945). Další freska je na základní škole ve Staňkově - u bývalého pivovaru. Pro osvračínské občany vytvořil fresku na místním hřbitově v urnovém háji. Na osvračínském hřbitově je též pochován. - 50. výr. úmrtí

Muška, Eduard - varhaník

* 13. 01. 1900 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 17. 09. 1975 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1995, s. 14. Plzeň: SVK, 1994., Holý, J. P.: Domažlický Slavín. Část 63. Sad ztišení nadaných hudebníků XVIII. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 08. 10., č. 125, s. 8.

Anotace: Občanským povoláním finanční úředník. Hudební nadání zdědil po rodičích, kromě hry na varhany ovládal i hraní na housle. Vystupoval v několika hudebních souborech a dle potřeby řídil chrámovou hudbu a zpěv v arciděkanském kostele. - 125. výr. narození

Nikl, Ivan, Mgr. - publicista

* 19. 01. 1955 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Klatovy, Bezděkov (okr. Klatovy), Domažlice

Literatura: Internetová databáze regionálních osobností SVK Plzeňského kraje, heslo Ivan Nikl., Babor, J.: Ivan Nikl zvítězil v novinářské soutěži. Domažlický deník, roč. 25, 2016, 18. 04., č. 90, s. 3., fot.

Anotace: Někdejší učitel Středního odborného učiliště v Domažlicích, spolupracovník Domažlického deníku a publicista. V novinách publikuje tipy na zajímavé knížky, články o regionálních spisovatelích a činovnících nebo informace o kulturních akcích v regionu. Autor vlastivědných prací o Šumavě a Klatovsku a o spisovateli Ladislavu Stehlíkovi. - 70. výr. narození

Peroutka, Emanuel, prof., PhDr. - historik

* 01. 01. 1860 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 22. 11. 1912 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Holý, J. P.: Život ve znamení ušlechtilé antiky. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 07. 01., č. 6, s. 10., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1995, s. 11. Plzeň: SVK, 1994., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1997, s. 70. Plzeň: SVK, 1996., Holý, J. P.: První profesor dějin starověku na české univerzitě. In: Z Chodského hradu 1981, s. 25. Domažlice: MCH, 1981.

Anotace: Syn domažlického tkalounkáře, narozen na Bezděkovském Předměstí čp. 80, proti "Brance". Jeden z prvních abiturientů domažlického gymnázia, později přednášel na univerzitě v Praze. Zde byl jmenován prvním českým univerzitním profesorem dějin starověku. Prvořadý zájem věnoval Řecku a Římu. Autor spisů Archeologie v dnešních Athénách, Gymnasium, O výkopech Delfských, Studie o císaři Juliánu, Myšlenky císaře Marka Aurelia a mnoha dalších. Jeho patrně nejvýznamnějším dílem jsou Dějiny řecké, ty ale již nestihl dokončit. Zemřel předčasně na rozklad krve, který byl následkem poranění nohy. - 165. výr. narození

Prášil, Vilém Václav, MUDr. - balneolog

* 04. 07. 1808 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 19. 01. 1870 - Gleichenberg (Rakousko)

Místa působení: Vídeň, Gleichenberg (vše Rakousko)

Literatura: Zpravodaj AS Domažlice, roč. 14, 1987, č. 7, s. 3., Holý, J. P.: Domažličtí Prášilové. Domažlický zpravodaj, roč. 22, 2000, č. 4, s. 5., Srna, A.: Místopis královského města Domažlic, s. 794-797. Rukopis, digitalizováno.

Anotace: Po studiích v Klatovech absolvoval filozofická studia v Praze, načež se ve Vídni věnoval studiu lékařství a stal se v roce 1840 doktorem. Byl sekundářem vídeňské Všeobecné nemocnice, pak ordinářem v Tüfferu. Roku 1843 se stal lázeňským lékařem v podalpských lázních Gleichenberg ve Štýrsku. Přispěl ke zvelebení a rozšíření těchto lázní. Sbíral starožitnosti a přírodniny, odborně publikoval. - 155. výr. úmrtí

Prunar, Emanuel - tiskař

* 09. 01. 1855 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 17. 08. 1917 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Životní výročí L. Karlíkové. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 15. 12., č. 291, s. 18.

Anotace: Syn Karla Františka Prunara, po smrti svého bratra Jiřího se ujal tiskárny a vydávání Posla od Čerchova. Byl vyučeným sazečem, své vzdělání si doplnil v tiskárně bratří Grogrů v Praze. Koncesi k vedení knihtiskárny získal roku 1886. Byl otcem Karla Prunara (1894-1954) a dědečkem Ludmily Karlíkové. - 170. výr. narození

První koncert žáků samostatné Základní hudební školy ve Kdyni (Kdyně, 23. 01. 1960)

- 23. 01. 1960 - Kdyně (okr. Domažlice)

Literatura: Nejdlová, M.: Po čtyřiceti letech. Zpravodaj radnice Kdyně, 2000, červenec, č. 19, s. 7, fot.

Anotace: Již od začátku šedesátých let 20. století funguje ve Kdyni samostatná umělecká škola. Její historie se začala psát 23. ledna roku 1960, kdy proběhl slavnostní žakovský koncert. Prvním ředitelem školy se stal František März. - 65. výr. události

Reger, Jan Václav P. - děkan

* Litice (okr. Plzeň-město)

+ 05. 01. 1670 - Hradec Králové (okr. Hradec Králové)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Vikariát Domažlice, s. 1. Strojopis., Petrašovský, A.: Kostelní zdi vyprávějí, s. 24. Radonice: Domažlický dějepis, z.s., 2019.

Anotace: Jako děkan působil v Domažlicích od 15. září 1653 do 17. června 1664. Následně odchází do východních Čech - v červenci roku 1665 byl jmenován kanovníkem králové-hradecké katedrální kapituly. Po něm nastoupil do úřadu domažlického děkana Václav Alois Scobis. - 355. výr. úmrtí

Royt, Jakub - sochař

* 29. 12. 1860 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 10. 01. 1890 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Olomouc, Mnichov (Německo), Vídeň (Rakousko), Praha

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československý výtvarných umělců. 2, s. 377. P., R. Ryšavý 1950., (aks): Odešel třicetiletý. Domažlicko, roč. 5, 1995, 19. 01., č. 3, s. 4., Hana, O.: Domažlický občan Jakub Royt, nadaný akademický sochař. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 13. 11., č. 266, s. 17., Vorlíček, J.: Sochař Jakub Royt. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 13. 01., č. 10, s. 15., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Narodil se v domě čp. 74 v centru (který je dnes již zbořen), v rodině ševcovského tovaryše Jana Royta, který byl majitelem prvního domažlického obchodu s ovocem. Uměleckou dráhu začal v dílně sochaře Aloise Amorta v Olomouci, se kterým se seznámil za Amortových pobytů v Domažlicích. Odborné vzdělání si pak doplnil na akademii v Mnichově, pracoval samostatně i s jinými ve Vídni, v Pešti a v Praze. Největší rozmach tvůrčí aktivity prožíval ve Vídni, kde spolupracoval na výzdobě dvorního Velkého divadla. Umělecká pozůstalost byla získána pro Průmyslové muzeum v Domažlicích. Je autorem soch Geologie a Mineralogie na průčelí Národního muzea v Praze. Na jubilejní výstavě v Praze roku 1891 vystavena Pravda vítězí z roku 1889. Účastnil se soutěže na fontány před Rudolfinem dvěma návrhy, z nichž jeden byl poctěn cenou. Onemocněl tuberkulózou a rok před smrtí se vrátil do Domažlic, kde žil v domku čp. 81 na Bezděkovském Předměstí - proti Brance. Pohřben na hřbitově u sv. Jána, později jeho ostatky nechala sestra Marie přenést na nový hřbitov vpravo od hlavního kříže. Roku 1935 mu byl v Domažlicích postaven pomník (naproti ZŠ Komenského). Otomar Hana uvádí datum odhalení pomníku 13. listopadu 1938. Busta na pomníku je dílem sochaře V. Amorta, žulový pylon pochází od kamenického mistra Josefa Štěpánka z Havlovic a základy byly vyzděny místním stavitelem Aloisem Procházkou. Pomník věnovala sestra Marie Wallnerová. - 135. výr. úmrtí

Slavík, Ivan - básník

* 23. 01. 1920 - Praha (Hlavní město Praha)

+ 24. 12. 2002 - Hořovice (okr. Beroun)

Místa působení: Hořovice (okr. Beroun), Domažlice

Literatura: Domažlický zpravodaj, roč. 17, 1990, březen., Holý, J. P.: Básník opět zpívá. Nová Pravda, roč. 1, 1990, 27. 03., č. 73, s. 5., (vor): Ivan Sladký. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 23. 01., č. 19, s. 12., Vorlíček, J.: Osmdesátiny Ivana Slavíka. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 21. 01., č. 17, s. 18., Holý, J. P.: Odešel literát a pedagog. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 29. 01., č. 24, s. 18., Karlíková, L.: Zemřel básník Ivan Slavík. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 29. 01., č. 24, s. 18., Nikl, I.: Tváře za zrcadlem Ivana Slavíka. Domažlický deník, roč. 19, 2010, 26. 01., č. 21, s. 9., Nikl, I.: Dobrodružství ducha. Týdeník Domažlicko, roč. 30, 2020, 22. 04., č. 17, s. 4.

Anotace: Vystudoval Univerzitu Karlovu v Praze, obory čeština, dějepis a filozofie. V Domažlicích působil na gymnáziu (coby svým prvním učitelském místě) v letech 1948-1952 jako profesor češtiny a filozofie. Autor sbírek Snímání, Osten, Stín třtiny, Hlohový vítr, Krůpěje. Přeložil Baudelairovy Květy zla, Kryštofa Kolumba od Paula Claudeta. Překládal Puškina, Lermontova. Žil v Hořovicích. Autor statí a esejů Tváře za zrcadlem.
- 105. výr. narození

Svobodová, Růžena - spisovatelka

* 10. 07. 1868 - Mikulovice (okr. Znojmo)

+ 01. 01. 1920 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Koloveč (okr. Domažlice)

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 84. Plzeň: KKS, 1977., Koloveč, s. 95. Domažlice: Český les, 2009., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Růžena Svobodová.

Anotace: Manželka spisovatele Františka Xavera Svobody, autorka románu Rozkvět a povídky Černí myslivci. Do otcova rodiště (otec Jan Čáp narozen v Kolovči, kde byl jeho otec Daniel hospodářským správcem) se Svobodová vrátila krátce před smrtí, aby získala informace o rodu a práci svého otce pro vzpomínkové literární pásmo (nedokončené) Ráj.
- 105. výr. úmrtí

Šticha, Václav - starosta Domažlic

* 22. 01. 1875 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 08. 09. 1961 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Hana, O.: Představitelé města Domažlice, s. 1.

Anotace: Mistr lakýrnický a majitel domu čp. 59 na Dolejším Předměstí. Do funkce starosty nastoupil 26. září 1923 po Matěji Kellnerovi. Byl zvolen za stranu Živnostensko-obchodní středostavovskou. Starostou byl do 8. dubna 1925, kdy pro neshody stran socialistických s občanskými bylo Zemskou správou politickou v Praze zastupitelstvo města Domažlic rozpuštěno a jmenována správní komise. Po něm jako předseda správní komise nastoupil Ludvík Milota. Syn truhlářského tovaryše Františka Štichy a Anny, rozené Thomayerové.
- 150. výr. narození

Urban, Ladislav - poslanec

* 01. 01. 1945

Místa působení: Domažlice, Praha

Literatura: Štípková, V.: Abeceda s... Domažlický zpravodaj, 30, 2008, č. 6, s. 3, fot.

Anotace: Vyučený zámečnick, následně absolvent Střední průmyslové školy strojnické v Klatovech a Vysoké školy politické v Praze. Člen zastupitelstva Plzeňského kraje, zastupitel města Domažlice. Ve volebním období 2002-2006 poslancem v Poslanecké sněmovně za KSČM. - 80. výr. narození

Váchal, Jan - oběť nacismu

* 23. 05. 1909 - Bořice (okr. Domažlice)
+ 04. 01. 1945 - Hannover (Německo)

Místa působení: Újezd (okr. Domažlice)

Literatura: Pamětní kniha obce Újezd 1850-1977 na internetových stránkách projektu Porta fontium, s. 82., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Bydlištěm v obci Újezd na Domažlicku, dům čp. 28. Odsouzen v listopadu roku 1943 za údajný hospodářský delikt - za nepovolené mletí obilí v havlovickém mlýně. Trest nastoupil na začátku roku 1944. Zahynul v Hannoveru vyhladověním dne 4. ledna 1945, kdy se měl již vracet z výkonu trestu. - 80. výr. úmrtí

Vznik politického okresu Domažlice a zřízení okresního hejtmanství (Domažlice, 01. 01. 1850)

- 01. 01. 1850 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Gryc, S.: Sto padesát let našeho okresu. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 14. 12., č. 290, s. 16.

Anotace: Ke dni 1. ledna roku 1850 se vztahuje vznik domažlického politického okresu. V Domažlicích bylo zřízeno okresní hejtmanství s okresním soudem první třídy (prvním hejtmanem se stal Karel Zahradka), součástí hejtmanství byl také berní úřad. Rozloha domažlického politického okresu činila v roce svého vzniku 491 km² a tvořilo jej 83 obcí, ve kterých žilo téměř 52 tisíc obyvatel. - 175. výr. události

Vznik politického okresu Horšovský Týn a otevření okresního hejtmanství (Horšovský Týn, 01. 01. 1850)

- 01. 01. 1850 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Gryc, S.: Sto padesát let našeho okresu. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 14. 12., č. 290, s. 16., Bretlová, M.: Okresní úřad Horšovský Týn 1850 - 1938 (1952): Inventář. Horšovský Týn: SOkA Domažlice, 2009, s. 4.

Anotace: Na základě císařského nařízení vztahujícího se k nové organizaci veřejné správy vznikl dne 1. ledna roku 1850 horšovskotýnský politický okres. V Horšovském Týně bylo zřízeno okresní hejtmanství, v jehož čele stanul úředník s právnickým vzděláním a titulem okresní hejtman. Největšími městy okresu se staly Horšovský Týn, Poběžovice, Hostouň a Bělá nad Radbuzou. - 175. výr. události

Werner, Bedřich Bernard - kreslír

* 28. 01. 1690 - Topola u Kamieńce Ząbkowického (Polsko)

+ 20. 01. 1776 - Vratislav (Polsko)

Místa působení: Horšovský Týn, Klenčí pod Čerchovem, Staňkov (vše okr. Domažlice), Vratislav (Polsko)

Literatura: Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. Plzeň: Ševčík, 2005, s. 294., Fiala, J. a Sobotková, M.: Lavírované perokresby Friedricha Bernharda Wernera (1690-1776) z Českého Slezska. Dostupné online na webu Vědecké knihovny v Olomouci.

Anotace: Kreslír pruské královské pěchoty, po studiu vojenského inženýrství obdržel hodnost poručíka. Pořizoval kresby střeoevropských měst a církevních objektů, například z jeho cest mezi roky 1709 až 1715 po Slezsku, Sasku, Rakousku, Čechách či Uhrách pochází soubor skic s více než 400 kresbami. V regionu proslul svým souborem perokreseb s vedutami českých měst, klášterů, hradů a zámků z doby kolem roku 1730. Z lokalit dnešního okresu Domažlice zobrazil Horšovský Týn, Klenčí a Staňkov. - 335. výr. narození

Wieninger, Antonín - malíř

* 14. 01. 1820 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 27. 02. 1899 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: (jph): Bohatý život A. Wieningera. Pravda, roč. 70, 1989, 11. 02., č. 36, příloha, s. 8., Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 700. P., R. Ryšavý 1950., Karlíková, L.: Malíř A. Wieninger. Domažlický deník, 1999, 28. 08., č. 200, s. 10., Matriční záznam o úmrtí na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Zakládající člen spolku Slovanská lípa (1845), člen výboru Besedy (1860). Autor rozměrných krajin, často s oblíbenou alpskou tematikou. Autor hlavního oltářního obrazu v kostele U Svatých (1860). Zemřel v domě na náměstí (dnes knihkupectví), spřízněn s rodinou Prunarů. - 205. výr. narození

Wolf, Pavel - regionální politik

* 29. 01. 1965 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Štípková, V.: Abeceda s... Domažlický zpravodaj, 29, 2007, č. 2, s. 2.

Anotace: Absolvent Střední odborné školy výtvarné v Praze a Střední hotelové školy v Mariánských Lázních. Započal studovat pedagogickou fakultu, studia však nedokončil. Někdejší místostarosta a člen Rady města Domažlice. - 60. výr. narození

Žáček, Jaroslav - spisovatel

- * 01. 04. 1910 - Čermná (okr. Domažlice)
- + 01. 01. 2000 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: PNP-LA., Svačina, R.: Blahopřání Jaroslavu Žáčkovi. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 01. 04., č. 78, s. 10.

Anotace: Pocházel z hornické rodiny. Po absolvování obchodní školy v Plzni působil v Baťových závodech ve Zlíně, v hlavní Baťově prodejně v Plzni nebo v tiskárně v Kynšperku. Později našel zaměstnání v Praze u firmy ČKD a poté v továrně na střelivo Sellier & Bellot. Majitelem koncertní agentury ACAPO, dirigentem Antonínem Nadejmlejským, byl jmenován ředitelem této agentury, které věnoval plno času. S Kmochoým orchestrem zajížděl často do měst a vesnic, kde se v předvečer 2. světové války snažil posilovat sebevědomí českých občanů. V roce 1936 za pomoci několika přátel založil v Praze krajaný spolek - Kroužek rodáků z Domažlicka, Šumavy a jejich přátel. Stal se jeho prvním předsedou. Při tomto spolku byl později založen i národopisný soubor. S kruhem dalších nadšenců organizoval pošumavské večery v Domě umělců a ve Smetanově síni, Chodské hyjty, na nichž vždy účinkovali nejlepší interpreti. Každý pošumavský večer nebo věneček byl zahájen pásmem, které Jaroslav Žáček napsal a některý ochotnický divadelní pražský spolek nastudoval a předvedl (pásma Skřivánek, Předrevoluční rok 1848, Za obrozenecké doby na Chudenicku...). Navázal styky s domažlickým Jindřichem Jindřichem, Jaroslavem Kvapilem - rodákem z Chudenic nebo s hercem Zdeňkem Štěpánkem, který prožil část dětství také v Pošumaví. Je autorem několika drobných brožurek k výročí Kmochovy kapely či několika drobných publikací z Pošumaví, s krajanem Josefem Sladkým vydal monografii Pod chodským nebem. S Adolfem Roubalem spolupracoval na vydání knihy Obrázky ze starých Chudenic, byl spolutvůrcem a editorem Kalendáře psohlavců. Vydal monografii dokumentárních snímků ze života Jindřicha Šimona Baara - Jindřich Šimon Baar - strážný duch Chodska. Je také autorem chodského románu Melicharova továrna. Podílel se na znovupostavení pomníku J. Š. Baarovi na Výhledech nad Klenčím. V roce 1939 zorganizoval zájezd deseti autokarů na protestní Vavřineckou pout' nad Domažlicemi. Za svou činnost dostal řadu ocenění a medailí. - 25. výr. úmrtí

Žuvníček, Josef - ředitel dívčí školy

- * 03. 01. 1865 - Praha (Hlavní město Praha)
- + 13. 02. 1939 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Trhanov (okr. Domažlice)

Literatura: Posel od Čerchova, 18. 02. 1939, 25. 02. 1939 a 10. 02. 1940., Chodsko 1939/40, č. 1/2, s. 7-9., (ju): Propagátor Chodska. Pravda, roč. 68, 1987, 16. 05., č. 112, příloha., (ko): Spisovatel a učitel. Pravda, roč. 70, 1989, 14. 02., č. 38, s. 5., (jph): Všestranný učitel. Pravda, roč. 70, 1989, 01. 04., č. 77, příloha, s. 8., (vor): Josef Žuvníček. Domažlicko, roč. 3, 1993, č. 12, s. 2., (vor): Josef Žuvníček. Domažlicko, roč. 4, 1994, 03. 02., č. 5, s. 3., Holý, J. P.: Letošní významná jubilea... Domažlický deník, roč. 7, 1998, 20. 11., č. 272, s. 16., Mlnářiková, H.: ...a také knihovník Josef Žuvníček. Domažlický zpravodaj, roč. 29, 2007, leden, č. 1, s. 5.

Anotace: Roku 1884 absolvoval Pražský učitelský ústav - prvním místem jeho pedagogického působení se stal Trhanov. Mezi roky 1887 až 1928 byl činný v Domažlicích jako učitel a posléze jako ředitel dívčích škol. V roce 1893 se podílel spolu s M. Duffkem, A. Srnou a V. Kebrlem na uspořádání domažlické Hospodářské, průmyslové a národopisné výstavy. K této akci napsal informativní úvodní slovo o Domažlicku a Chodsku. V letech 1901-1937 byl knihovníkem Veřejné obecní knihovny. Aktivně byl zapojen do kulturního života města. Působil jako člen výboru Veřejné obecní čítárny, jako jednatel Literární jednoty či jako cvičitel Sokola. Je autorem několika set úvodníků do týdeníku Posel od Čerchova. Také je znám jako autor Nového průvodce Chodskem, divadelní hry Ruce, které zachraňují (1935), odborných publikací Stavba a řízení elektrických drah (1909), Zařízení podomního telegrafu (1904) a Amatérské přijímací stanice (1925). Spolupracoval na přípravě učebnic i osnov přírodních věd. Pozn.: Kotal uvádí den narození 1. ledna 1865, JPH a Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999 datum 3. ledna 1865. - 160. výr. narození

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc leden 2025

Sestavil: Petr Vecka

Zdroj fotografie na úvodní stránce: Internetová encyklopedie Wikipedie, volné dílo

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice, 2024

Nestránkováno, 6 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice